

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 69.601 van 14 november 1997

A. 65.327/VIII-294
(voorheen VI-12.876)

In zake : **VIOLON** Jacques

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Vincent DE WOLF, advocaat,
Guldenvlieslaan 68/9
1050 Brussel,

tegen :

de Franse Gemeenschap, vertegenwoordigd door haar Regering.

Tussenkomen partij :

VERTENEUIL Gilles,
rue Colonel Balaince 6
7332 Neufmaison.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 28 augustus 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Jacques VIOLON de nietigverklaring vordert van het ministerieel besluit van 19 juni 1995, waarbij Gilles VERTENEUIL met ingang van 1 juli 1995 benoemd wordt tot inspecteur van het vak psychopedagogie en pedagogie, belast met de coördinatie van de inspectie van de psycho-medisch-sociale centra van de Franse Gemeenschap;

Gezien het op 19 juli 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Gilles VERTENEUIL vraagt als tussenkomen partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 6 augustus 1996,
waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories
van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer ERNOTTE,
auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 28 april 1997,
waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag
ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 19 september
1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en
waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de
terechtzing van 7 november 1997;

Gehoord het verslag van de heer GEUS,
kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. SOHIER, loco
Mr. DE WOLF, advocaat, die voor verzoeker verschijnt,
van Mr. KESTEMONT, advocaat, die voor de verwerende
partij verschijnt, en van Mr. DETRY, advocaat, die voor
de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van
de heer ERNOTTE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat verzoeker op 6 december 1995 gevraagd heeft om met ingang van 1 september 1996 eervol uit zijn ambt te worden ontslagen; dat aan dat verzoek gevolg is gegeven bij een besluit van de Regering van 20 maart 1996, waarbij hem wordt toegestaan zijn aanspraken op een pensioen te doen gelden vanaf 1 september 1996; dat verzoeker door een eventuele nietigverklaring van de bestreden handeling geenszins de mogelijkheid zou krijgen te dingen naar de graad van inspecteur van het vak psychopedagogie en pedagogie, die bij de bestreden handeling aan de tussenkomende partij is toegekend;

Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie de verreweg overheersende rechtspraak betwist, luidens welke niet alleen op het tijdstip waarop het beroep wordt ingesteld moet vaststaan dat er een persoonlijk belang is, maar dat dit persoonlijk belang er ook nog moet zijn op het tijdstip waarop de Raad van State uitspraak doet, en dat hij die rechtspraak betwist aan de hand van slechts twee arresten die daarvan afwijken; dat hij inzonderheid het volgende aanvoert :

" (...) rekening houdend met de rechtspraak van de hoven en rechtbanken, volgens welke iedere onwettige daad die door de overheid wordt gesteld, in de regel geacht wordt een oneigenlijk misdrijf te zijn in de zin van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, spreekt het vanzelf dat hij door een vernietigingsarrest van de Raad van State de mogelijkheid krijgt een vordering tot vergoeding van zijn morele schade in te stellen met ontegensprekelijk meer kans op welslagen";

Overwegende dat verzoeker niet de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling heeft gevorderd, die hij had kunnen verkrijgen indien zijn middelen ernstig waren bevonden; dat het annulatieberoep, overeenkomstig artikel 17, § 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, in geval van schorsing binnen zes maanden onderzocht had moeten worden, dat wil zeggen voordat hij met pensioen ging;

Overwegende dat het vooralsnog helemaal niet zeker is dat een vordering tot schadevergoeding wordt ingesteld; dat de burgerlijke rechtbanken overigens ten volle bevoegd zijn om de wettigheid van een administratieve handeling te beoordelen en vast te stellen dat de verwerende partij een fout heeft begaan in de zin van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek (Cass. 16 december 1965, Pas. 1966, I, blz. 513); dat daaruit volgt dat het beroep onontvankelijk is wegens gebrek aan een dadelijk, persoonlijk en stellig belang,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van verzoeker ten belope van 4.000 frank en ten laste van de tussenkomen de partij ten belope van 3.000 frank.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op veertien november 1900 zevenennegentig door :

de Hr. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT,	staatsraad,
Mevr. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.